

ψυγείο

ψυγείο, το, ουσ. [<μτγν. ψυγεῖον], το ψυγείο. **1.** κλειστός χώρος όπου επικρατεί υπερβολικό κρύο: «δεν είχαν ανάψει τα καλοριφέρ και το δωμάτιο ήταν σκέτο ψυγείο». **2.** άντρας, ιδίως γυναίκα, πολύ ψυχρός στον έρωτα: «είναι όμορφη, δε λέω, αλλά στο κρεβάτι είναι ψυγείο». Συνών. *παγωνιέρα (2)*. Αντίθ. *σόμπα*.

- *βάζω στο ψυγείο (κάποιο θέμα ή κάποια υπόθεση)*, παύω να προωθώ, παγώνω ένα θέμα ή μια υπόθεση: «ήρθε εντολή από υψηλά ιστάμενο πρόσωπο, να βάλω στο ψυγείο την υπόθεση με τις παράνομες προμήθειες»· βλ. και φρ. *βάζω στον πάγο*, λ. *πάγος*.

- *ψυγεία πουλάω*, έκφραση με την οποία δηλώνουμε ή προσποιούμαστε τέλεια άγνοια για κάποιον ή για κάτι. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *εγώ δεν ξέρω* ή το *κανονίστε τα, εγώ*: «μήπως ξέρεις εσύ τίποτα για την υπόθεση; -Εγώ δεν ξέρω, ψυγεία πουλάω || μήπως μπορείς να μας πεις ποιος φταίει; -Κανονίστε τα, εγώ ψυγεία πουλάω». Συνώνυμα: *δεν είμαι της οικοδομής / είμαι από χωριό / είμαι περαστικός / ήρθα να πάρω τα χαλιά*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας